1961. Hinn 31. janúar.
Þar sem búast má við að um sinn þurfi jeg að sinna fjelagsmálum bonda meira en ádur og mjer þvi naudsyn að hafa á takteinum og muna ýmislegt sem við mig er sagt og jeg heyri, er ottum mín að skrifa hjer indur samtöl og annað af þvi tagi. Ekki er víst að það verði í samfelldu dagbókarformi, heldur eftir þörfum. — —
Staddur í Rvk. 31.1.'61.
Vegna þess að jeg get búist við að verða að taka þátt í umrædum um verðlagsmál landbúnaðarins, fjekk jeg í dag þessar upplýsingar hjá Þóri Baldvinssyni:
Byggingarkostnaður fjárhúsa án grinda a 530 kr. pr. kind. Grindur 250 kr. pr. kind. Heyhlöða kr. 230.- pr. m³. = Þannig má gera ráð fyrir að húsakostur pr. kind sje 1200-1500 af sáugþurku er tekin með.
Fjós per. bás (með heyhlöðu) 15.000-16.000. Telur hauzhúsbyggingu ekki koma til mála, eins og nú er (180-200 þús. fyrir 20 kúa fjós).
— Þetta síðasttalda tel jeg mjög vafasamt.
Það er þrifnaður að þvi að hafa hauzum inni, og úti hlýnur gaddur í þetta í kuldatíð, svo að ekki er hægt að flytja út fyrr en þíðnar.
— — — 7 apríl 1963 telur Þórir Baldvinsson kostn. á bás með þvi sem honum þarf að fylgja 20-25 þús.

1963, hinn 16. júní er skýjad og ljettskýjad um morgunum, en krapa flókar yfir Tyja fjöllum og þar innaf.
Jeg bý mig ad heiman og Nonni skrypur med mig ad Selfossi um hádegid, en þar motti jeg fjelögum mínum úr stjórn Mjólkursamsölunnar og forstjóranum, Stefáni Björnssyni. Ólafur í Brautarholti gat ekki komid, en þeir Sverrir, Tinar og Stefán eru med konurnar med sjer. Unnur gat því midur ekki farid med mjer. Hún legdist inn á Landsspitalann 6. mai og var þar til 7. júní og er en undir lóknishendi í Rv. (er hjá Ásu).
– Nú. Vid bordudum í Selfossbió. Stadurinn er leidinlegur. Tukkaloft og húsgögnin ogedsleg. Bidin eftir matnum löng, en maturinn gódur.
Sídan er sest inn í langferdabil frá Gudmundi Jónassyni, og er ferdinni heitid ad kirkjubœarklaustri. Ætlunin var ad taka sjera Sveinbjörn og frú í leidinni, en hann reyndist ekki tiltokur.
Austur Flóann og Holtin er fegursta vedur. Í Holtunum er útjördin grá enþá (sinan hefur ekki verid brent úr mýrunum) og annadhvort eru túnin svelt, eda seint hefur verid borid á.
Þegar í Hlídina kom fór ad dreza í skúrir.
Vída er fjed en á túnum.
Trjágródurinn er illa farinn eftir piskahretid.
Aspir og sitkagreni virdast yfirleitt dautt.
– Undir bordi vestan Drangshlídar var bordad ágott nesti og drukkin ein sherrífleska. Annad